

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
4076-25

meddelad i Stockholm den 21 april 2026

KLAGANDE

Försäkringskassan
Box 42006
126 12 Stockholm

MOTPART

AA

Ombud: Förbundsjurist Linda Wallin
Unionen
105 32 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Göteborgs dom den 26 maj 2025 i mål nr 7340-24

SAKEN

Arbetskadeförsäkring

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

1. Den som förvärvsarbetar i Sverige är försäkrad mot arbetsskada enligt arbetsskadeförsäkringen, som är en del av den allmänna socialförsäkringen. Med arbetsskada avses en skada till följd av olycksfall eller annan skadlig inverkan i arbetet. Den som till följd av arbetsskada har fått sin arbetsförmåga nedsatt kan ha rätt till ersättning i form av livränta.
2. AA ansökte om livränta på grund av en skada som hon ådrog sig till följd av ett olycksfall den 19 december 2021. Hon hade den aktuella dagen deltagit i en planeringsdag i en stiftelse som hon var anställd hos och ordförande i. Under planeringsdagen hade mötesdeltagarna samlats i en lokal som tillfälligt disponerades av stiftelsen och vid lunchtid begav de sig till en restaurang i en annan del av staden där de skulle äta lunch som de betalade själva. På väg till restaurangen halkade AA och ådrog sig en skada.
3. Försäkringskassan bedömde att AAs färd till restaurangen inte kunde anses stå i nära samband med hennes arbete eftersom hon inte regelbundet besökte restaurangen under lunchtid och restaurangen dessutom låg långt från den aktuella möteslokalen. Vidare bedömde Försäkringskassan att lunchen inte var, eller kunde likställas med, en obligatorisk del av en konferens. Försäkringskassan avslog därför hennes ansökan om livränta.
4. AA överklagade till Förvaltningsrätten i Göteborg som avslog överklagandet. Enligt förvaltningsrätten hade det inte framgått att lunchen var obligatorisk som ett led i planeringsdagen. Förvaltningsrätten konstaterade vidare att restaurangen låg långt ifrån möteslokalen, att det var fråga om ett enstaka besök på restaurangen och att lunchen var självbekostad. Mot bakgrund av detta ansåg förvaltningsrätten att det inte hade gjorts sannolikt att olycksfallet inträffat under en lunch som hade nära samband med arbetet och att det därmed inte var fråga om någon arbetsskada.
5. Kammarrätten i Göteborg biföll AAs överklagande dit samt beslutade att olycksfallet skulle bedömas som ett olycksfall i arbetet och att Försäkringskassan skulle pröva om övriga förutsättningar för rätt till livränta var uppfyllda. Kammarrätten beaktade bl.a. att syftet med den aktuella färden hängde samman med AAs arbete, att förflyttningen gjordes på betald arbetstid tillsammans med andra styrelsemedlemmar i stiftelsen och att lunchen var en del av den aktuella planeringsdagen. Kammarrätten ansåg mot denna bakgrund att färden till lunchrestaurangen fick anses föranledd av och stå i nära samband med AAs arbete.

YRKANDEN M.M.

6. *Försäkringskassan* yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ska upphäva kammarrättens dom och fastställa förvaltningsrättens dom.
7. *AA* anser att överklagandet ska avslås.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET**Frågan i Högsta förvaltningsdomstolen**

8. Frågan i målet är om en skada till följd av ett olycksfall som har inträffat i samband med en färd till en lunchrestaurang under betald arbetstid utgör en arbetsskada och därför omfattas av arbetsskadeförsäkringen.

Rättslig reglering m.m.

9. Med arbetsskada avses enligt 39 kap. 3 § socialförsäkringsbalken en skada till följd av olycksfall eller annan skadlig inverkan i arbetet. Av 4 § framgår att med skada avses bl.a. personskada.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

10. En grundläggande princip i arbetsskadeförsäkringen, såväl den nu gällande som dess föregångare, är att den ska skydda mot de särskilda risker som förekommer i arbetslivet. För att det ska vara fråga om ett olycksfall i arbetet måste det därför föreligga ett samband mellan den försäkrades arbete och olyckan (prop. 1954:60 s. 108 f. och prop. 2001/02:81 s. 102 samt HFD 2020 ref. 4 punkt 10 och där angivna rättsfall).
11. När det gäller olycksfall som har inträffat då den försäkrade utfört arbete på sin arbetsplats har förutsatts att sambandsbedömningen ska vara generös. Även skador till följd av olycksfall som har inträffat utanför arbetsplatsen kan bedömas som arbetsskador givet att, som det uttrycks i motiven, ”arbetstagaren vid olyckstillfället var stadd i arbetsgivarens ärenden” eller i vart fall utförde något i arbetsgivarens intresse (prop. 1954:60 s. 109, se även HFD 2018 ref. 73).
12. Vad gäller arbeten som sker under mer flexibla förhållanden kan det ibland vara svårt att avgöra var gränsen går mellan arbetsliv och privatliv. Utgångspunkten bör dock alltid vara att arbetsskada föreligger om arbetstagaren vid olyckstillfället utförde något i arbetsgivarens intresse.
13. AAs olycksfall inträffade i samband med en färd som företogs under en planeringsdag i en stiftelse som hon var anställd hos. Färden företogs under betald arbetstid och i syfte att hon skulle delta i en med övriga mötesdeltagare

gemensam lunch. Enligt Högsta förvaltningsdomstolen får det därmed anses ha legat i arbetsgivarens intresse att hon genomförde färden och det fanns således ett sådant samband mellan olycksfallet och arbetet att det var fråga om en arbetsskada enligt 39 kap. 3 § socialförsäkringsbalken.

14. Överklagandet ska därmed avslås.

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Margit Knutsson, Leif Gäverth, Mikael Westberg och Karin Attorps.

Föredragande har varit justitiesekreteraren Elin Nilsson.